

ГОД. I.

МАРТЪ, 1908 Г.

КН. 3.

ДОБРЪ ДОШЕЛЪ, КОСЪ.

Добрѣ дошелъ, косъ,
нашъ пролѣтенъ гостъ!

Ей!
я запѣй,
пѣсень звѣнка
залюлей!
Имашъ гласъ
чистъ елмазъ,
и отъ нашта
стара круша
Всичко около

ще слуша
и копнѣй,
новъ животъ ще
заживѣй...
Разкажи ти
на свѣта,
що му носи
пролѣтѣта:
що цвѣтя
за полето,
що лазуръ

за небето,
що прѣмѣни
за горитѣ,
що вѣнци
за момитѣ!..
Ей косъ,
пролѣтенъ гостъ,
я запѣй,
пѣсень звѣнка
залюлей!